

Προχθές ὁ κ. Μ* ἀναβάνει παρὰ τινι ὀδοντοῦ-
ατρῷ τῆς πόλεως ἵνα τοῦ ἀποσπάσῃ τραπεζί-
την, ὃ ὅποιος τὸν κατεδασάνει. Τῆς ἐγχειρίσεως
περατωθείσης, ὁ Μ* ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης
τὸν ἐξαχθέντα ὀδόντα καὶ λαμβάνει τὸν πῖλόν
του.

— Pardon, λέγει μειδιῶν γλυκερῶς ὁ ὀδον-
τοῦατρος, ἐκάμετε λάθος.

— Ὅχι, καθόλου δὲν ἔκαμα λάθος. Πρὸ δύο
μηνῶν μοῦ ἴπηρες εἴκοσι φράγκα γιὰ νὰ μοῦ βου-
λώσῃς με χρυσάφι αὐτὸ τὸ ἴδιο ὀδόντι. Ἀφοῦ
διὰ τὸ βγάλαιμο παίρνεις μόνο δέκα φράγκα, θὰ
ἔχῃς βέβαια βαλμένο τόσο χρυσάφι μέσα εἰς τὸ
ὀδόντι γιὰ νὰ πληρωθῆς τώρα.

* * *

Ἡ σύζυγος πρὸς τὸν σύζυγον :

— Τῆ ἀλήθεια, φίλε μου, δὲν ἔμπορῶ νὰ κα-
ταλάβω πῶς αὐτὸ τὸ παιδί εἶνε τόσο δύστρο-
πὸν ἀπὸ ἡμένα βέβαια δὲν ἴπηρε τόσο κακία. . .

— Ὡ! βεβαίως ὄχι· γιατί δὲν βλέπω καθό-
λου νὰ ὀλιγόστευσε ἡ ἴδική σου.

* * *

Εἰς φύλαξ τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου συλλαμβά-
νει μικρὸν κλέπτην καθ' ἣν στιγμὴν ἀπέκοπεν
ἀπὸ δένδρου ὠραῖον πορτοκάλιον.

— Ἐ, σὺ! τί κάνεις αὐτοῦ; τώρα νὰ σοῦ
δείξω γῶ!

— Μπάρμπαρα, λέγει ὁ ἔνοχος, ζητῶ νὰ βάλω
ἔς τὴν θέσι του αὐτὸ τὸ πορτοκάλι ποῦ ἦταν πε-
σμένο κάτω.

* * *

Κατηγόρουν ἓνα βουλευτὴν ὅτι ἀλλάσσει κόμ-
μα συχνά ὡς ἀνεμοδείκτης.

— Ἀρ. τί σοῦ φταίει ὁ ἀνεμοδείκτης; ἀπὴν-
τησεν ἀπαθῶς ὁ φίλος· τὸ σφάλμα εἶνε τοῦ ἀνέ-
μου ποῦ φυσᾷ!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ προσποίησης οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ λυχνία φω-
τίζουσα τὰ ἐλαττώματά μας.

Ὁ ἄσωτος κλέπτει τοὺς κληρονόμους του, ὁ
φιλάργυρος κλέπτει ἑαυτὸν.

Ὁ ἄνθρωπος οὐδένα ἄλλον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς
διώκτην δεινότερον ἑαυτοῦ. Οὐδεὶς ἄλλος παρέχει
ἡμῖν τοσαύτην λύπην ὅσην ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῶν
μωρῶν κλίσεών μας, διὰ τῶν κεκρυμμένων κα-
κιῶν μας καὶ τῶν ἐλαττωμάτων μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ διατριβὴν του ὁ τῆς
Ζουλουάνδης ἔκπτωτος βασιλεὺς Σετιβάγιος ἡ-
ρωτήθη ὑπὸ τινος πῶς εὐρίσκει τὰς Ἀγγλίδας.

— Εἶνε ἀλήθεια πῶς εἶνε κομψαί, εἶπεν ἄλλ'
οὐδέποτε ἐπὶ ζωῆς μου ἴθαγαπήσω γυναῖκα ὅπου

ἔχει τόσο λευκὸν τὸ δέγμα καὶ τόσο λείας τὰς
τρίχας.

Ἐδημοσιεύθη πρό τινος ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ εἰκο-
στή ὀγδόη ἐτησίαι στατιστικὴ τῶν Ταχυδρομείων
καὶ Τηλεγράφων. Ἐκ ταύτης μανθάνομεν ὅτι καὶ
κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἀγγλία εἶνε τὸ ἔθνος, ὅ-
περ γράφει τὰς περισσοτέρας ἐπιστολάς. Ἀλλὰ
συγχρόνως μανθάνομεν ὅτι ἐξοκολοθεῖ νὰ εἶνε
τὸ ἔθνος τὸ περισσοτέρους ἀριθμοῦν ἀφρημένους
καὶ ἰδιοτρόπους.

Οὕτω καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος πολυάριθμοι
εἰσὶν αἱ ἀλλόκοτοι ἢ ἀτελεῖς ἀποστολαί. Εἰς ἐπὶ
παραδείγματι, ἔρριψεν εἰς γραμματοκιβώτιόν τι
τραπεζικὸν γραμματίον ὃ λιρῶν στερολιῶν, χω-
ρὶς νὰ περικλείσῃ αὐτὸ εἰς φάκελλον. Ἀπλῶς μό-
νον εἶχεν εἰς δύο μέρη διπλώσει τὸ γραμματίον,
ἐφ' οὗ εἶχε κολλήσει τὸ γραμματόσημον καὶ ἐγ-
γράψαι τὴν πρὸς ἣν ἐστάλλετο διεύθυνσιν, ὅπου
καὶ ἀσφαλῶς ἔφθασεν πρὸς μέγαν ἔπαινον τῶν
ἄγγλων ταχυδρόμων. Αἱ δὲ εὐρεθεῖσαι ἐν τοῖς
γραμματοκιβωτίοις ἐπιστολαὶ αἱ ἄνευ οὐδεμιᾶς
διευθύνσεως, ἀνέρχονται εἰς 26,750!

Σοφὸς τις Ἀμερικανὸς προσεπάθησε διὰ
τῆς θεωρίας τοῦ Ἀδάμιν νὰ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον δι'
ἣν αἱ Παρισίαι βαδίζουσι χαριέστερα καὶ λι-
γυρότερα ἢ αἱ λοιπαὶ γυναῖκες.

Βεβαίως τοῦτο συμβαίνει διότι φέρουσιν ἐπὶ
τῶν ὑποδημάτων των ὑψηλὰ τακούνια, ἀλλ' ἰ-
δοὺ διατὶ γίνεται χρῆσις τούτων.

Ἀπὸ τῆς θεμελιώσεώς των, κατὰ τὸν σοφὸν
Ἀμερικανόν, οἱ Παρισίαι ἦσαν πόλις κακῶς λι-
θοστρωμένη, ὥστε ὁ πηλὸς διαρκῶς ἐν αὐτῇ
ὑπῆρχε.

Αἱ Παρισίαι, αἵτινες ὑπερβολικῶς ἀποτρο-
πιάζονται τὸν τοῦ πηλοῦ ῥυπον, ἀπέκτησαν ἐξ ἀ-
νάγκης τὴν ἔξιν τοῦ νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ τῶν δα-
κτύλων των ποδῶν αὐτῶν.

Ἐκ τούτου δὲ οἱ πόδες των ἔλαβον τοιοῦ-
τον σχῆμα, ὥστε ἐνῶ οἱ δάκτυλοι πατοῦσι τὴν
γῆν, αἱ πτέρυλαι δὲν θίγουσιν ταύτην, καὶ δι' αὐτὸ
τοῦτο τὰ με ὑψηλὰ τακούνια ὑποδήματα καθί-
στανται ἀπαραίτητα εἰς τὰς Παρισίνας, εἰς ἃς
δίδουσι τοσαύτην χάριν κατὰ τὸ βᾶδισμα, ὥστε
μάτην αἱ λοιπαὶ γυναῖκες κοπιῶσι νὰ μιμηθῶσιν
αὐτάς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἡ ἀναπνοὴ ἀέρος ὑγιεινοῦ καὶ καθροῦ εἶνε
διὰ τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν θερεπτικὴ λειτουργία τόσο
ἀναγκαία ὅσον τὸ τρῶγειν καὶ πίνειν. Εἶνε δὲ βέ-
βαιον ὅτι ἀθρ ὑγιεινὸς καὶ καθαρὸς ἀποτελεῖ τὸ
ἄριστον μέσον πρὸς συντήρησιν καὶ ἐνδυνάμωσιν
τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς βέβαιον εἶνε ὅτι ἀθρ περιω-
ρισμένος καὶ μεμολυσμένος ἐνεργεῖ ἐφ' ἡμῶν ὡς
δηλητήριον ἐξὺ καὶ θανατηφόρον. (Οὐφέλανδος,
Μακροβιωτικῆ).